

מסכת כלים

פרק י משנה ו

חבית שנקבה וסתמוה שמרים, הציולה. פקוקה בזמורה, עד
שימרח מן הצדדים. היו שמים, עד שימרח מן הצדדין ובין
זמורה לחברתה. נסר שהוא נתון על פי התנור, אם מרח מן
הצדדין, הצייל. היו שנים, עד שימרח מן הצדדין ובין נסר
לחברו. עשאן בסינין או בשגמין, אינו צריך למרח מן
האמצע: